

gamle Sager, som en Gang har været til Undersøgelse, men det er vel ikke helt urimeligt at lade dem prøve endnu en Gang. Der er anført Grunde, som kan gøre det rimeligt, at man ser paa Forholdene endnu en Gang.

Endelig er det under Nr. 6 foreslaaet at henvise til Ministeren et Andragende, som har haft en ejendommelig Skæbne, saaledes som den ærede Ordfører skildrede det, idet Folketinget en Gang har givet sin Tilslutning til Andragendets Henvi- ning og en Indenrigsminister en Gang har erklæret at kunne modtage den. Det samme sker nu. Det er ganske rigtigt, at der er sket en Fejl, og jeg vil haabe, at denne Fejl nu kan blive redresseret, saa at vedkommende Enke kan faa, hvad Folketinget og Ministeriet allerede forlængst har tiltænkt hende.

Andreasen: Det er naturligvis rigtigt, som den højtærede Minister siger, at den Kommission, der er udnævnt af Regeringen, ikke er lokalt interesseret. Men det, jeg sigtede til, hvad ogsaa klart fremgik af mine Udtalelser, var, at det Materiale, paa Grundlag af hvilket Erstatningsbeløbene fastsættes, har Kommissionen fra de Folk ved Ringkøbing Fjord, der er personligt interesserede. Det er et Forhold, som Rigsdagen ikke kan finde sig i, og jeg vil i alt Fald som Medlem af dette Ting ikke blive ved at give min Stemme til ethvert som helst Krav, som bunder i personlige Interesser, og som bliver godkendt af Kommissionen. Jeg ved, at der ude i Landet er Uvillie imod, at det bliver saa dyrt overhovedet at skulle have de Sager frem Gang paa Gang ovre fra den Del af Vestjylland.

Indenrigsministeren (Rode): Det er utvivlsomt meget beklageligt, at der stadig er Grund for Rigsdagen til at beskæftige sig med de ulykkelige Forhold ved Ringkøbing Fjord, og jeg skal ikke rippe op i Anledningen til, at vi har maattet gøre det. Vi har alle været klar over, at vi skyldte at undersøge Forholdene derovre og tage en Afgørelse, naar vi havde undersøgt dem. Men det ærede Medlem tager fejl paa eet Punkt. Den Kommission, jeg omtalte, har berejst Egnen og undersøgt hvert enkelt Sted ved Fjorden og vurderet Skaden. Den Omstændighed, at den enkelte Ejer og Sogneraadet faar Lejlighed til at udtale sig derom, kan dog ingen kalde fejlagtig eller urimelig. Kommissionen har selv været paa Stedet og taget

Skøn over Skaden og har enten godkendt eller ændret, hvad der fra anden Side er foreslaaet.

S. Sørensen: Den Mistillid, det ærede Medlem har til Sogneraadetsformændene derovre, synes jeg, han skulde kaste bort. Jeg tør indestaa ham for, at de ikke har søgt at skaffe de Ejere, hos hvem de har takseret, nogen som helst Fordel ved disse Erstatninger. Tværtimod, Ejerne lider Tab nok endda. Og hvad Præsten angaar, maa jeg sige, at Erstatningen ikke er givet efter hans Forlangende — han skal dog være fri for Tiltale —, men fordi han lider et Tab et andet Sted. Kommissionen har tilkendt ham en Erstatning for den Skade, medens det, han lejer bort, stiger i Pris. Man bør kende Forholdet, forinden man fælder sin Dom. Jeg ved godt, hvorfra det ærede Medlem henter sine Oplysninger i saa Henseende, for den Præstehistorie er kendt nok derovre, og den skal altsaa nu anvendes herinde.

Andreasen: Det ærede Medlem for Varde-Kredsen (S. Sørensen) siger, at Præsten fik Erstatning for noget helt andet end den Skade, han har lidt ved den her omtalte Lejlighed, men saa maa jeg tilstaa, at jeg er endnu mere tilfreds end før med, at jeg har rejst denne Debat. Thi gaar det virkelig saadan til derovre, at Folk kan faa Erstatning for noget ganske andet end det, her er Tale om, nemlig den Skade, Saltvandsoversvømmelserne har gjort, saa vil jeg endnu kraftigere, end det før skete, henstille til den højtærede Minister at iværksætte en meget grundig Undersøgelse. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at Kommissionen selv havde berejst Egnen. Ja, den har berejst Egnen, og den har faaet at vide af de paagældende, at saadan og saadan er Tingene gaaet til, det er Saltvandsoversvømmelserne, der har ødelagt alt dette. Men hvor er Beviserne? Man har jo ikke Adgang til at kontrollere Ægtheden af disse Paastande. Jeg vil i alt Fald sige, at den Omstændighed, at Kommissionen har berejst Egnen, ikke er overbevisende for mig, netop naar jeg erindrer Eksemplet med Præsten i Sønderbork. Thi det er højst ejendommeligt, at Rejsen kunde føre til, at han fik Erstatning netop det Aar, da han havde langt større Udbytte af sin Jord, end han plejer at have.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan stadig ikke tro, at det forholder sig, som